

Sygn. akt VIII U 1709/17

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 grudnia 2017 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Teresa Kalinka
Protokolant:	Ewa Grychtoł

po rozpoznaniu w dniu 12 grudnia 2017 r. w Gliwicach

sprawy H. M. (M.)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

o wysokość emerytury

na skutek odwołania H. M.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

z dnia 25 lipca 2017 r. **nr** (...)

oddala odwołanie.

(-) SSO Teresa Kalinka

Sygnatura VIII U 1709/17

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 25 lipca 2017 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. odmówił H. M. prawa do ponownego przeliczenia podstawy wymiaru emerytury na podstawie art. 110a ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z funduszu ubezpieczeń społecznych, ponieważ nowo ustalony wskaźnik j podstawy wymiaru jest niższy niż 250 %.

H. M. w odwołaniu domagał się zmiany zaskarżonej decyzji i obciążenia organu rentowego kosztami postępowania, w tym kosztami zastępstwa procesowego. Wniósł o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego z zakresu obliczania rent i emerytur na okoliczność uzyskiwanych wynagrodzeń w latach 1965-1972.

.Organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania podtrzymując stanowisko zawarte w zaskarżonej decyzji . Wskazał, że ubezpieczony przedłożył zarobki z lat od 1972 do 1990 i ustalony z dwudziestu lat najkorzystniejszy wskaźnik wysokości podstawy wymiaru nie osiągnął 250 %- wyniósł 226,46 %

Sąd ustalił następujący stan faktyczny

H. M. urodził się (...). Od 30 kwietnia 1990 roku przyznano mu prawo do emerytury górniczej. Do ustalenia podstawy wymiaru emerytury przyjęto dochód, który stanowił podstawy wymiaru składek z lat od 1985 do 1987 a wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wyniósł 312,71% Ubezpieczony był zatrudniony w Kopalni (...) od 15 stycznia 1965 roku do 24 września 1990 roku.

W lipcu 2017 roku złożył kolejny wniosek o ponowne ustalenie wysokości świadczenia emerytalnego na podstawie art. 110a ustaw emerytalnej przedkładając zaświadczenie o braku zarobków sprzed 1972 roku. Organ rentowy dysponował zaświadczeniami o wysokości zarobków z dnia 30 lipca 1990 roku ((...) -1988 (k. 4 a.e.), 1985-1987 (k. 10 a.e.) i 1972-1990 (k. 66-67 z dnia 14 maja 2009 roku)

Organ rentowy ustalił wskaźnik wysokości podstawy wymiaru z dwudziestu najkorzystniejszych lat z okresu od 1971 do 1990 wyniósł on 226,46 % , z tym, że za rok 1971 przyjęto minimalne wynagrodzenie. U

H. M. przedstawił zaświadczenia o zarobkach w od 1972 roku. Domagał się dopuszczenia dowodu z opinii biegłego celem wyliczenia należnego wynagrodzenia za lata od 1965 do 1971, kiedy był zatrudniony na stanowiskach ładowacza pod ziemią, młodszego górnika i przez miesiąc w roku 1965 pracował na powierzchni.

Z akt osobowych ubezpieczonego wynika, że w roku 1965 został przyjęty do pracy ze stawką 50 zł od 1 kwietnia 1968 roku stawka wynosiła 56 złotych, a od pierwszego 1 grudnia 1968 roku 94 zł.

Zachowała się również karta zasiłkowa ubezpieczonego, z której wynika , że chorował w roku 1967 1968 i 1971

W styczniu 1967 roku podstawę wymiaru zasiłku chorobowego stanowiło wynagrodzenie za okres od października do grudnia 1966 roku w wysokości 6747 złotych. W lutym 1967 roku podstawę wymiaru zasiłku chorobowego stanowiło wynagrodzenie za okres od listopada 1966 do stycznia 1967 w wysokości 12 154 zł. W okresie od lutego do kwietnia 1967 roku ubezpieczony zarobił 6975 zł a od kwietnia do czerwca 69 38 zł.

W Roku 1968 ubezpieczony chorował w sierpniu i wówczas podstawę wymiaru zasiłku chorobowego stanowiło wynagrodzenie za okres od maja do lipca w wysokości 6649 zł, a później za okres od czerwca do sierpnia wysokości 6931 zł.

W 1971 roku ubezpieczony chorował w sierpniu a podstawę wymiaru zasiłku chorobowego stanowił zarobek osiągnięty w okresie od kwietnia do czerwca w wysokości 11 647 zł.

Ustalając wysokość hipotetycznego zarobku Sąd przyjął :

Rok 1966

$6747 \times 4 = (...) = 116,28 \% \text{ rocznego średniego wynagrodzenia}$

Rok 1967

Skoro wynagrodzenia za okresy od lutego do czerwca są bardzo zbliżone sąd przyjął w zaokrągleniu, że średni kwartalny zarobek wynosił 6975 złotych , co daje rocznie $29\ 700 = 122,76\%$

rok 1968 –

Sąd przyjął , że od stycznia do lipca ubezpieczony zarabiał miesięcznie po 2216 zł ((...):3), a od sierpnia do grudnia po 2498 złotych ((...)- (...)+ (...)), co daje łącznie 28002 zł , to jest 110,80%. średniej krajowej.

Od grudnia 1968 roku znacznie wzrosła stawka zaszeregowania, więc Sąd obliczył również zarobek z **lat 1969 i 1970** w oparciu o stawkę zaszeregowania w wysokości 94 zł , co dało :

$94 \text{ zł} \times 26 \text{ dni} \times 12 \text{ miesięcy} = 29328 \text{ zł}$

KG w roku 1969 – 10.80 (po dwóch latach pracy V kategoria zaszeregowania) x 26 dni x12 miesięcy = 3369,60 zł

KG w roku 1970 - 14.40 zł (po 5 latach pracy V kategoria zaszeregowania) x 26 dni x 12 miesięcy = 4492,80 zł

węgiel 2 x 500 złotych (kawaler) = 1000 zł

W roku 1969 zarobek wyniósł 33698 złotych , to jest 129,17 % średniej krajowej

W roku 1970 zarobek wyniósł 34820 złotych, to jest 129,83%

rok 1971

46588 złotych (11647x4 kwartały), co stanowi 164,65 % średniej krajowej

Z okresu poprzedzającego rok 1966 zachowały się jedynie stawki zaszeregowania w wysokości 50 złotych od stycznia 1965 . Wówczas obowiązywała uchwała RM z dnia 30 listopada 1949 roku w sprawie szczególnych przywilejów dla górników z górnictwie węglowym. Pracownicy otrzymywali KG po 3 miesiącach w wysokości 10 %, po 2 latach pracy 15 %. Prawo do deputatu górnik nabywał po upływie roku zatrudnienia. Tak ustalone wynagrodzenie w **roku 1965** wynosiło

50 złotych x 26 dni x 12 miesięcy = (...)

9 miesięcy x10% KG – 1170 złotych

łącznie 16770 złotych, co stanowiło 74,85%

w roku 1966

50 złotych x 26 dni x9 miesięcy = (...)

9 miesięcy x 10% KG = 1170 złotych

od października do grudnia 1966 roku w wysokości 6747 złotych.(z karty zasiłkowej)

łącznie 19617 złotych , to jest 84,25%

Sąd ustalił ten faktyczny na podstawie akt organu rentowego oraz akt osobowych, a zwłaszcza karty zasiłkowej. Tym dowodom dał wiarę Oddalił wniosek o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego uznając ten dowód za zbędny.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie.

Ubezpieczony domaga się przeliczenia emerytury na podstawie art. 110a ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. Zgodnie z tym przepisem wysokość emerytury oblicza się ponownie od podstawy wymiaru ustalonej w sposób określony w art. 15, z uwzględnieniem art. 110 ust. 3, jeżeli do jej obliczenia wskazano podstawę wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne lub ubezpieczenia emerytalne i rentowe na podstawie przepisów prawa polskiego przypadającą w całości lub w części po przyznaniu świadczenia, a wskaźnik wysokości podstawy wymiaru przed zastosowaniem ograniczenia, o którym mowa w art. 15 ust. 5, jest wyższy niż 250%.

Jak wskazano powyżej zachowały się zarobki ubezpieczonego za 19 lat prac na kopalni. Wysokość zarobku wynikającego z zaświadczenia o zatrudnieniu i wynagrodzeniu z roku 2017 roku nie była kwestionowana przez strony Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru 19 h lat pracy na kopalni wyniósł 236,14 % Trzeba uwzględnić zarobek z roku 1990 roku w wysokości 140,72%, ponieważ w tym roku ubezpieczony podlegał ubezpieczeniom społecznym po

nabyciu prawa do emerytury. Aby wykazać co najmniej 250 % średniego zarobku z dwudziestu najkorzystniejszych lat, wskaźnik wysokości podstawy wymiaru musiałby wzrosnąć o 513,44 % średniego rocznego wynagrodzenia. Zdaniem sądu jest niemożliwe, aby ubezpieczony wykazał taki wzrost wynagrodzenia z 20 najkorzystniejszych lat. Sam nie kwestionuje wystawionych zaświadczeń o zarobkach, a więc musiałby udowodnić, że przed rokiem 1972 osiągnął znacznie wyższe zarobki od udowodnionych z lat późniejszych. Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru przed zastosowaniem ograniczenia o którym mowa w art. 15 ust. 5 ustawy emerytalnej nigdy nie był wyższy niż 250 %, a co za tym idzie nie zostały spełnione przesłanki z artykułu 110 a ustawy.

Wskazać należy że ustalona wysokość wynagrodzenia przez sąd z lat 1967, 1968 i 1971 zawiera wszystkie dodatki przysługujące ubezpieczonemu. Może to być wynagrodzenie zawyżone, bo do podstawy wymiaru zasiłku chorobowego wliczano wynagrodzenie faktycznie otrzymane, a nagroda barbórkowa i 14 pensja nie stanowiły podstawy wymiaru składek w tym okresie.

Odwołanie jako bezpodstawne oddalono. Wyrok wydano na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c.

(-) SSO T. K.